

BM cyklo-tours

TOUR 2011

Dobrý den a ahoj!

Zdravíme srdečně všechny čtenáře naší sportovní rubriky. Dnes vám představíme **13. ročník cyklo-expedice, který jsme jeli 4.-8. 7. 2011**. Tradiční dvojici opět doplnil matador Honza Šimeček (alias Šimi) a poprvé s námi vyrazil Petr Janata (alias Animuk). Cílem cesty bylo tentokrát Děčínsko s otkou do Německa.

S Petrem Janatou se to sešlo tak, že ode mne mnohokrát slyšel vyprávět o putováních s Bédou a projevil zájem vyrazit s námi. Bylo to tedy vlastně stejné jako se Šimim, kterému Bédě líčil naše expedice a tím ho nalákal.

Připomeňme, že Šimi s námi absolvoval svou premiéru už v roce 2005! Pak s námi ještě odjel celou *Expedici 2006* a *Expedici 2010*. Na *Expedici 2009* s námi jel pouze jednu etapu cesty: točku Staňkov – Litschau.

Ale zpět k *Expedici 2011*... Asi dva dny před odjezdem jsem svolal „válečnou poradu“. Sešli jsme se u Bédi a Petrovi jsme představili trasu, plánovaná místa noclehu, a hlavně probrali, co si má zabalit sebou. I pro mě s Bédou to bylo něco nového – neznámá trasa, nové kempy.

První den ráno vyrážíme z Kostomlat v 5:10 jen ve třech – bez Šimiho, který musel ještě do práce (pracoval tehdy v Praze) a dohoda byla, že první etapu vynechá a večer na kole dorazí do Litoměřic, kde plánujeme nocovat.

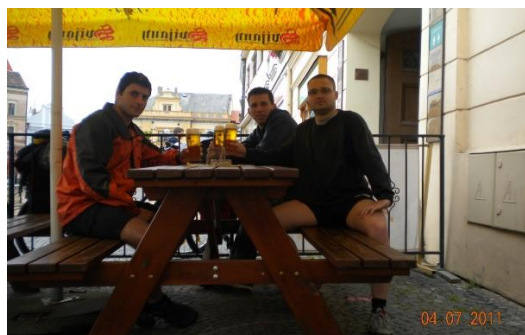

Jedeme drobným deštěm přes Stratov do Lysé nad Labem, kde děláme 5:45-6:05 pauzu. Pak pokračujeme po silnici II/331 na Sojovice a Starou Boleslav. V Boleslavi dáváme kávičku a snídani na zdejší benzince (7:00-7:15) a pak už šlapeme do pedálů přes Ovčáry a Tišice do Červené Písky. Odtud volám kamarádovi (a tehdy kolegovi z Povodí Labe) Martinu Kurcovi,

jestli je v práci na zdymadle Obříství (Kly). Máme v plánu u něj přibrzdit na kafe, bude-li mít čas. Martin souhlasí, a tak neváháme a hurá na zdymadlo.

Po návštěvě u kluků na Povodí vyrážíme na Mělník. Ze zdymadla na mělnické náměstí je to cca 9 km (současná suprová cyklostezka podél Labe tehdy ještě dávno nestála, takže jsme museli po silnici I/9). Na náměstí, které se zrovna rekonstruovalo, zastavujeme v 10:25. Máme tu ujetu 53 km. Po brzkém obědě v místní restauraci *U Šatlavy* se přesouváme na vyhlídku. Kocháme se rozhledem do krajiny (mimo jiné na horu Říp) a samozřejmě též pohledem na krásnou stavbou hořínské plavební komory. Celý den je deštivo, ale zde nám zrovna počasí přeje a pár pěkných momentek se podařilo udělat.

Řada lidí si myslí, že plavební komora, na níž se dívají, leží na Vltavě a že tedy vidí soutok Labe s Vltavou. Není tomu tak, jde o laterální kanál, který zde do Labe vyúsťuje. Soutok je

o trochu více vlevo, je však zakrytý stromy (z věže kostela sv. Petra a Pavla je však vidět perfektně). Ve 12:30 skáčíme do sedel a užíváme si pěkný sjezd dolů ulicí Legionářů a najíždíme na silnici I/16. Na mostě přes Labe si Béd'a rychle vyfotí kontejnerový terminál (z dnešního pohledu jde vlastně o historické foto, neboť v roce 2012 došlo k jeho rozšíření směrem k mostu).

Hned za mostem odbočujeme doprava a pozvolna stoupáme mezi poli po silnici II/246 přes Cítov, Kostomlaty pod Řípem až do Krabčic. Na tomto úseku z Mělníka se již začíná plně projevovat to, že Petr má „trochu“ rychlejší tempo, než já s Béd'ou – a značně nám ujíždí. Tady už zase prší a navíc jedeme proti větru.

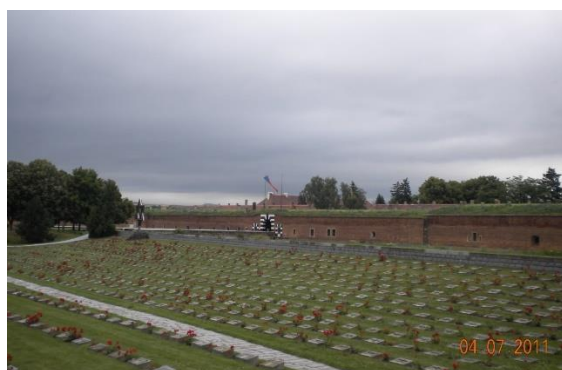
V Krabčicích děláme na benzince krátkou pauzu.

Pak už nás čeká „padáček“ do Roudnice nad Labem, kde pauzujeme u Billy a tachometr nám ukazuje 73 km. Roudnici opouštíme v 15:25 a valíme přes Židovice, Hrobce, Libotenice a Nučnický do Terezína. Trasa je tu celkem rovinatá a kromě panoramatu Českého středohoří je vidět například i zříceninu hradu Hazmburk.

V Terezíně nelze vynechat zastávku u památníku (16:20-16:45).

Pak už to máme jen šest kilometrů do cíle etapy – do Litoměřic. Nejprve křižujeme řeku Ohře...

... pak prokličkujeme městem a na chvíli najedeme na silnici I/15. Přejíždíme po mostě přes Labe na jeho pravý břeh.

V Litoměřicích nacházíme přímo u řeky útulný kemp.

Ubytováváme se v 17:10. Dnešní nájezd je lehce přes 92 km a průměrná rychlost 18,5 km/h. Postavíme stan, Petr si rozloží jen plachtu, dáme sprchu a jde se na večeri. Po dobrém jídle setrváváme v hospůdce, klábosíme, hrajeme karty a čekáme, až za námi z Prahy dorazí Šimi. Ten nakonec přijíždí až okolo půlnoci – zdržel se v práci a z Prahy vyrazil teprve po sedmé večer. Já už spím, takže ho vítají jen Béd'a a Petr.

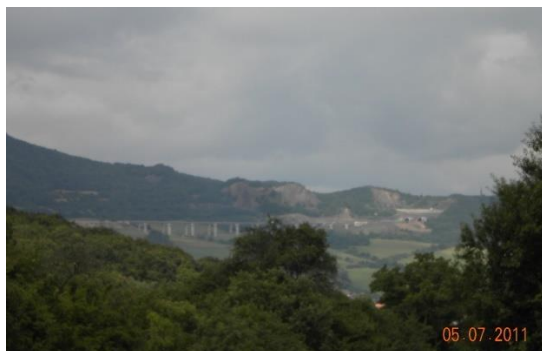
Druhý den ráno balíme věci a jdeme na snídani.

Přesně v 11:00 odjíždíme směr Ústí nad Labem. Volíme cestu po silnici, byť je značně kopcovitá, ale cyklostezka podél Labe za moc nestojí (tehdy nebyla ještě zpevněná, takže zejména za deštivého počasí to bylo „tour de bláto“). Za Velkými Žernoseky jedeme do „krásného“ 12% stoupání přes kopec Strážišť. Vrcholové foto je níže vpravo.

Vidíme zde na rozestavěnou dálnici D8 – estakádu u prackovického lomu a nové tunely.

Pokračujeme přes Libochovany, Církvice a Sebusín ke Střekovu. Zastavujeme na chvíli u Masarykova zdymadla (posledního zdymadla na českém úseku Labe). Dělá se teplo...

Kousek od zdymadla je restaurace se zahrádkou, kde si ve 13:15 dopřáváme luxusní dvouhodinovou pauzu s obědem. Stav Béd'ova tachometru ukazuje necelých 120 kilometrů a průměrnou rychlost 18,3 km/h. Čeká nás nyní úsek do Děčína. Jedeme částečně po silnici II/261, protože nynější kompletně segregovaná cyklostezka je teprve ve stavbě. Některé její úseky jsou však již v provozu (viz foto níže vpravo).

Cestou se stavujeme na krátké občerstvení v obci Jakuby a pokračujeme do Děčína. Pomalu hledáme poblíž centra kemp u Labe, který tu má být. Od místních se dozvídáme, že kemp prý

vzala poslední povodeň a nebyl obnoven (pozn.: nyní, podle fotomapy, ten kemp funguje). No bezva, říkáme si. Noc na krku a my nemáme kde hlavu složit. Není na co čekat – otevírám mapu (můj tradiční tištěný autoatlas s měřítkem 1:100 000, který Béd'a vozíval nahoře na bagáži, takže se do něj dalo vždy operativně nahlédnout) a – světe div se – nějakých dvanáct kilometrů od nás nachází kemp ve Staré Olešce.

Čeká nás pěkné stoupání na silnici I/13. Ještě v Děčíně se zastavujeme na benzince a teprve v 18:20 do toho šlapeme. Projedeme Ludvíkovice, pak okolo vesničky Kámen a přes Novou Olešku do Staré Olešky. Kemp nese název *Česká brána*. Tachometr tu má konečný stav 158 km a průměrnou rychlost 18,2 km/h. Etapa z Litoměřic sem tedy měla cca 66 km.

V kempu pochopitelně stavíme stany (Petr si rozkládá svou plachtu), potom osvěžující sprcha, večeře a relax. Béd'a nám říká, že tu má deja vu – jakoby tu už někdy byl, ale že si nedovede vzpomenout. Tak volá rodičům a táta mu potvrzuje, že před lety opravdu byli v tomto kempu s karavanem. Záhada rozluštěna. Zvedá se vítr a vypadá to, že bude bouřka. Nakonec nás míví. Pro Petra by to bylo nemilé, neboť spí jen pod plachtou. Byl to celkem výživný den, takže to moc neprotahujeme a krátce po setmění si jdeme lehnout.

Třetí den ráno snídáme u stanů jídlo z našich zásob.

Starou Olešku využíváme jako základní tábor a necháváme tu stany a věci. Točku do Bad Schandau děláme „nalehko“. Z kempu vyrážíme v 9:25. Jedeme okolo památníku letecké

nehody Jugoslávských aerolinií (JAT 367), kterou ze všech 28 cestujících a členů posádky přežila jen letuška Vesna Vulović.

Pokračujeme přes Srbskou Kamenici na Růžovou a Janov. Je to další výživné stoupání a slunko už pěkně pálí. V Janově dáváme v hospůdce pauzu (10:25-11:25) a pak míříme okolo Janovské vyhlídky do Hřenska. Zde pochopitelně už klesáme.

Odjíždíme po pravém břehu Labe směr Německo – k hraničnímu přechodu Schmilka, kde se úderem poledne fotíme.

Následně jedeme po krásné cyklostezce až do Bad Schandau. Jsme poprvé v Německu! Je to pro nás druhé zahraničí, které jsme na našich expedicích navštívili – první bylo Rakousko v roce 2008. Prohlédneme si zdejší kolonádu a v blízké loděnici se zastavujeme v kiosku na pivo (12:45-13:45). Celkový nájezd tu máme 188 km a průměrná rychlost nám spadla na 18 km/h.

Pak už zpět do ČR, průjezd Hřenskem a za ním – ve stoupání – zastávka na Janovské vyhlídce.

Vystoupáme do Janova, kde je opět pauza na oddech (15:35-16:40).

Následně zase Srbská Kamenice a jsme zpět ve Staré Olešce v kempu. U stanů sesedáme v 17:30. Otočka do Německa měla 57 kilometrů, takže celkem nám skóre povyskočilo na 215 km. Petr se na úseku z Hřenska trhl a prodloužil si cestu do kempu přes Jetřichovice.

Dvě fotečky z kempu jsou níže.

Na výbornou večeři vyrážíme do vesnice...

... po večeři zpět do kempu a šup do spacáku.

Čtvrtý den ráno vše zabalíme a naložíme. V 9:20 už hurá na jih.

Míříme na Huntířov a Benešov nad Ploučnicí.

V Benešově vylepšujeme náš pitný režim na zahrádce *Hotelu Jelen* (10:35-11:15) se stavem ujetých 226 km a průměrnou rychlostí 17,4 km/h. Podle propadu průměrné rychlosti si můžete udělat představu o topografii trasy, kterou jsme jeli. energii tu doplňujeme též výbornou gulášovou polévkou. Počasí nám přeje – je pěkné vedro. Takže dva Staroprameny v nás jen zasyčí. 😊

Zanedlouho doráží partička podobných nadšenců jako jsme my, avšak na mopedech. Prohodíme s nimi pár slov a už valíme na Verneřice. Tady jsou stále hrozné krpály, ale krajina jinak pěkná. Po několik kilometrů vidíme po pravé ruce vysílač Buková hora (686 m.n.m.).

Pokračujeme do Liběšic. Tady už naštěstí šla cesta z kopce. Děláme zde zaslouženou pauzu (15:30-16:50) s aktuálním stavem 256 km a průměrem 17 km/h.

Béd'a tu dělá fotky našich naložených kol.

Pak už jedeme konečně směrem k Labi – přes: Polepy, Hořtku a Štětí. Zde přejíždíme na levý břeh Labe...

... a dále valíme na Hněvice a Horní Počaply. Zde „tankujeme“ 18:20-19:20. Je stále dost horko a tekutiny se musí doplňovat. Volám odtud na zdymadlo Obříství kamarádovi Martinovi a prosím ho o možnost přespání na komoře. Martin říká, že není problém. Z Počapel uháníme přes Dolní Beřkovice na Mělník. Zde zastavujeme u Tesca ve 20:05 a se stavem 294 km. Kupujeme tu věci na večeri (kabanos, cibuli, chleba, ocet a pepř) a taky na snídani.

Na křižovatce v Klech náš peloton opouští Šimi – jede už do Prahy.

My míříme na komoru, kde nás vítá Martin a ubytovává nás. Večer dělám kabanos s cibulí a z hospody v Klech máme i pívko, takže si pěkně debužírujeme. Skóre se dnes zastavilo na 303 km a průměru 17,4 km/h. Tudiž etapa ze Staré Olešky měla 88 km.

Poslední den ráno dáme snídani...

... rozloučíme se s povodňáky a v 9:10 vyrazíme vstříc poslední etapě naší expedice.

Uháníme rovinatou trasou směr: Červená Píška, Chrást-Tišice, Ovčáry až do Staré Boleslavi na benzinku. Cestu absolvujeme v rychlém tempu, těšíme se domů a taky nám střídavě přší. V Boleslavi děláme pauzu (10:15-11:00) se stavem necelých 326 km a průměrem 17,7 km/h.

No a pak už jsou před námi jen Sojovice, Dvorce, Lysá nad Labem, Stratov... a ve 12:25 jsme úspěšně v cíli. Bez defektů či úrazů, takže značka ideál.

Etapa z Obříství domů měla jen 45 km – vyloženě oddychovka (jak vzdáleností, tak terénem). Kvůli dešti, který nás v Kostomlatech přivítal, děláme tentokrát závěrečné foto u Bédi v zahradním domku.

***Poznámka:** Expedice 2011, již jsme tu právě dovyprávěli, byla zatím poslední, kterou s námi Šimi jel. Chtěli bychom mu tímto poděkovat za jeho účast (na celkem pěti ročnících) a přáli bychom si, aby s námi mohl zase někdy vyrazit.*

Konečné skóre 13. expedice BM Cyklo-tours z roku 2011:

- ujetá vzdálenost **348 km;**
- průměrná rychlost **18,0 km/h;**
- maximální rychlost **58 km/h.**

M. Zinek & B. Rathouský